

Список використаних джерел

1. Слободчикова Ю.В. Форми недобросовісної конкуренції і методи її регулювання. Економіка та держава. 2010. №2. С. 92-94.
2. Галянтич М. Захист від недобросовісної конкуренції : теорія та практика. Юридичний журнал. 2012. № 11. С. 35-39.
3. Паризька конвенція про охорону промислової власності 1883. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_123.
4. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.91р. Відомості Верховної Ради України. 1991. №29. Ст.377.
5. Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності: Закон України від 18.02.1992 р. №2132-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 21. Ст. 296. (втратив чинність)
6. Про захист від недобросовісної конкуренції: Закон України від 07.06. 1996р. Відомості Верховної Ради України. 1996. №36. Ст.164.
7. Господарський кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, № 19–20, № 21–22. Ст. 144.
8. Цивільний кодекс України від 16.01. 2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40–44. Ст. 356.
9. Про захист економічної конкуренції: Закон України від 11.01. 2001р. Відомості Верховної Ради України. 2001. №12. Ст.64.
10. Про Антимонопольний комітет України: Закон України від 26.11. 1993р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 50. Ст.472.
11. Бакалінська О. Доктринальні підходи до визначення поняття «недобросовісна конкуренція». Юридична Україна. №10-12. 2015. С. 83-90. URL: [file:///C:/Users/Admin/Downloads/urykr_2015_10-12_14%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/urykr_2015_10-12_14%20(2).pdf).
12. Безух О.В. Захист від недобросовісної конкуренції як інститут конкурентного права. Підприємництво, господарство і право. 2001. №7. С. 32-36.
13. Саниахметова Н.А. Правовая защита конкуренции в предпринимательстве Украины. О.: АО «Бахва». 1998. 184с.
14. Кулішенко В.С. Недобросовісна конкуренція як зловживання правом на конкуренцію. Актуальні проблеми держави і права. 2004. № 22. С. 650-555.

Черномиз Н.

*аспірант кафедри конституційного,
адміністративного та фінансового права
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доц. кафедри
кримінального права і процесу ТНЕУ
Банах С.В.*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ДОГОВОРУ В СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Формування системи актів адміністративно-договірного регулювання в сфері підприємницької діяльності є однією із ланок системи актів адміністративно-правового регулювання в цілому і включає нормативні правові акти, договори нормативного змісту і судові акти. При цьому специфіка правової основи адміністративно-договірного регулювання полягає в тому, що сам адміністративний договір виступає одним з її елементів і суттєво впливає на регламентацію підприємницької діяльності засобами адміністративного права.

Важливим є виокремлення деяких характерних рис актів адміністративно-договірного регулювання. По перше, правову основу адміністративно-договірного регулювання в сфері підприємницької діяльності складають норми власне адміністративного законодавства, норми комплексного регулювання, норми іншої галузевої приналежності (норми цивільного законодавства, що обумовлено природою договору як такого та договірних відносин в загальноправовому сенсі, що відповідно дозволяє у випадку прогалин або ж кваліфікованого «мовчання» законодавця екстраполювати цивільно-правові норми на адміністративний договір, норми фінансового законодавства, а також акти спеціалізованого законодавства (водного, лісового, земельного та ін.)) [2, с. 341]. По відношенню до актів адміністративного законодавства слід зазначити, по-перше, їх переважну адміністративно-процедурну специфікацію, оскільки адміністративно-договірне регулювання має виражену процедурну складову.

По-друге, саме за допомогою адміністративного законодавства здійснюється регламентація діяльності виконавчих органів влади, в тому числі в сфері підприємницької діяльності. У зв'язку з описом системи актів, що створюють систематизацію адміністративно-договірного регулювання, можна відзначити питання про наявність в доктрині адміністративного права терміну спеціалізоване законодавство «адміністративно-правової сім'ї», який в досліджуваному контексті доречний для узагальненої характеристики системи актів, які формують правову основу адміністративно-договірного регулювання в цілому [5, с. 89]. Таким чином, правова основа адміністративного договору в сфері підприємницької діяльності включає акти адміністративного законодавства та акти спеціалізованого законодавства «адміністративно-правової сім'ї».

По-третє, питання вирішення спорів з приводу адміністративного договору в цілому є законодавчо врегульованим. У той же час можемо говорити про можливі деякі зміни. Перш за все, близькість юридичної природи адміністративного акту нормативного змісту і адміністративного договору нормативного змісту дозволяє застосувати однакові механізми вирішення спорів. Відповідно, Кодекс адміністративного судочинства України, на сьогоднішній день дозволяє оскаржувати адміністративний договір нормативного змісту, а також інші адміністративні договори [1].

Загалом, адміністративний договір як форма державного управління в сфері підприємницької діяльності опосередковує дії (рішення) органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, відповідно, що передбачає адміністративно-договірне регулювання у зазначеній сфері відносин на законодавчому рівні організації публічної влади і системи законодавства. При цьому, систематизація повноважень з предметів ведення щодо адміністративного договору, в цілому, і, відповідно, адміністративного договору в сфері підприємницької діяльності, зокрема, відсутня.

Правові акти, що становлять правову основу адміністративного договору в сфері підприємницької діяльності, не мають належної систематизації. Відсутність такої обумовлено, в тому числі, загальним станом доктрини адміністративного договору, а також тенденціями розвитку законодавства, що виражаються в поступовому відокремленні і автономізації від предмета адміністративно-правового регулювання певних відносин, які виражають публічний інтерес і які можуть бути опосередковані адміністративним договором. Відповідно, на сьогоднішній день можливість адміністративно-договірного регулювання розглядається за залишковим принципом, за винятком ситуацій, коли висновок адміністративного договору є обов'язковим. У той же час, як видається, слід обрати напрям чіткої консолідації законодавства про адміністративний договір з метою формування відповідного спеціалізованого регулювання [4, с. 64].

Вважаю за можливе твердити про загальну модель правового регулювання адміністративного договору в загальному контексті адміністративно-правового регулювання. Адже, потреба в Адміністративному кодексі є очевидною. І якщо традиційна особлива частина адміністративного права дійсно викликає великі труднощі і протиріччя в кодифікації, то загальна частина може бути кодифікована відповідно до усталеної структури.

Прийняття Адміністративного кодексу дозволить стабілізувати поняття предметної області адміністративно-правового регулювання, а значить дозволить правильно корелювати предметну область окремих інститутів, в тому числі адміністративного договору. У розділі (або статті) про адміністративному законодавстві та інших актах, що містять норми адміністративного права, слід позначити адміністративний договір нормативного змісту, легалізувавши його статус як форми адміністративного права. Одним з розділів кодексу може бути розділ про форми державного управління, в рамках якого може бути сформований комплекс норм про адміністративний договір (поняття, види, елементи, основи укладення та виконання). Причому видову специфікацію слід спочатку будувати на основі юридичних властивостей договору, а потім формалізувати особливості за видами адміністративного договору[5, с. 93].

Окремо ж слід виділити адміністративні договори, що опосередковують рух майна, з подальшими бланкетними переходами до законодавства про окремі види таких договорів. Легалізації вимагає також загальна кауза адміністративного договору. Крім того, тут може бути вирішене питання співвідношення за юридичною силою адміністративного договору та адміністративного акта, визначені питання дійсності договору, а також вирішені питання щодо того, які ситуації вимагають прийняття адміністративного акта, а які - договірному регулювання[3, с. 16]. Важливо зазначити, що не втрачає своєї актуальності й необхідність прийняття закону про адміністративні процедури, предмет регулювання якого повинен бути обмежений тільки позитивним управлінням. В рамках цього закону може бути сформована універсальна процедура вчинення адміністративного договору. Причому процедура може бути універсальною для договорів нормативного змісту і організаційних вертикальних і горизонтальних угод. Крім того, формалізація процедури здійснення будь-якого договору також повинна бути пов'язана з Адміністративним кодексом.

Отже, вищесказане, можна вважати, дасть можливість стабілізувати спільність правових норм, що утворюють інститут адміністративного договору. До цього слід додати, що деяких коригувань вимагає й законодавство про окремі види адміністративного договору в сфері підприємницької діяльності.

Список використаних джерел

1. Кодекс адміністративного судочинства України : Кодекс України від 06.07.2005 р. № 2747-ІУ URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 07.05.2020).
2. Курс адміністративного права України : підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, І. Д. Пастух [та ін.]. – Київ : Юрінком Інтер, 2013. – 872 с.
3. Завальна Ж. В. Адміністративний договір: теоретичні засади та застосування : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. юр. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес» / Завальна Ж. В. – Харків, 2010. – 29 с.
4. Трофіменко І. В. Адміністративний договір, проблеми реалізації в Україні: законодавство, теорія, практика / І. В. Трофіменко. // Журнал східноєвропейського права. – 2014. – №4. – С. 119.
5. Струкова В. Д. Місце адміністративного договору в публічно-приватному партнерстві / Віта Дмитрівна Струкова. // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2016. – №2. – С. 86–100.